

NYHETSBRV **INDIEN**

utgivet av **Indienspecialisten EMPATUM**
Engelbrektsgratan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2
Tel: 08 411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: <http://www.empatum.se>

ATOMAVTALET ÄR I HAMN

Det så beramade och segdragna s.k. atomavtalet mellan Indien och USA är i hamn, i och med att "the Nuclear Supplier Group" har gett Indien klartecken. Nu återstår det bara för amerikanska kongressen och representanthuset att godkänna det. Det är så man framställer avtalet framför allt i Indien, men även i USA och i resten av världen.

Men detta är inte helt korrekt. "Atomavtalet" handlar inte bara om civil kärnteknik, även om detta är den viktigaste delen av avtalet. Avtalet innebär att det inte längre är förbjudet att låta Indien ta del av högteknologi med s.k. "dual use" som betyder att det kan användas såväl civilt som militärt. Sådan högteknologi kan röra genteknik, röntgen (med kobolt-60), kemi m.m. Avtalet får alltså betydelse för jordbruk, medicin och forskning inom en rad områden. Kärnteknologi är bara en del. I massmedia och i den politiska retoriken har kärntekniken betonats alltför ensidigt.

Dessutom är inte avtalet endast en överenskommelse mellan Indien och USA. "The Nuclear Supplier Group" består av 45 länder som har förbundit sig att inte sprida viss högteknologi till länder som inte har skrivit på Provstoppsavtalet och Ickespridningsavtalet. Nu har de 45 länderna enhälligt godkänt ett undantag för Indien, vilket betyder att de får - men inte måste - exportera sådan teknologi till Indien. Bland dessa länder finns bl.a. Tyskland, Frankrike och Ryssland som alla gärna vill samarbeta med Indien. Ännu så länge har överenskommelsen inte ratificerats av kongressen och representanthuset i USA. Detta innebär i princip att Indien kan inleda samarbete med övriga länder. Detta vore naturligtvis politiskt högst olämpligt och skulle göra det svårare att få igenom överenskommelsen i USA. Men om USA oväntat skulle sätta sig på tvären så kan detta bli följden.

Utbyggnad av kärnkraft samt import av uran till kärnkraft är kanske den viktigaste delen av avtalet för Indien. Indien har ett underskott på elektricitet - alla som har varit i Indien vet detta. Bristen på elektricitet riskerar att bromsa Indiens utveckling. De många små bensindrivna generatorerna som folk håller sig med utgör en miljöfara. En alternativ satsning på kolbaserad elektricitet likaså. Vattenkraft, solkraft och kärnkraft torde vara de framtida energikällorna i Indien.

En invändning mot avtalet med Indien är att det kan urholka Provstoppsavtalet och Ickespridningsavtalet. Varför ska man göra undantag för Indien? Ett skäl är att Ickespridningsavtalet redan är urholkat - av länder som har skrivit på det. Kina har gett kärnvapen till Pakistan och Nordkorea. Nordkorea har gett kärnteknologi till länder som Iran och Libyen. Detta trots att både Kina och Nordkorea har skrivit på Ickespridningsavtalet. Indien har inte - och har inte heller anklagats för att ha - spridit otillåten kärnteknologi.

När det gäller Provstoppsavtalet har Indien lovat att följa det trots att man inte tänker skriva under det. Om Indien i framtiden skulle genomföra provsprängningar så upphör avtalet med USA och NSG-gruppens undantag. Då är man tillbaka där man är idag. Så egentligen skulle Indien inte förlora så mycket. Indien gränsar till två kärnvapenmakter, en officiell (Kina) och en inofficiell (Pakistan), bl.a. därför anser man sig inte kunna skriva på Provstoppsavtalet. Men man har lovat att följa det. En artikel med en utförlig beskrivning av vad avtalet innebär kan fås från Empatum på begäran.

Nr 4 2008

Utkommer 5 gånger per år
Fjortonde årgången

INDIEN historisk översikt det moderna Indien hinduismen kastsystemet livsattityder, etikettsregler bilder av Indien

av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

Bli medlem i Svensk-Indiska Föreningen! Sker enklast genom insättning av 150 kr (gäller för två personer) på postgiro 35 57 39-4. För studenter är avgiften 100 kr. Uppge även e-postadress.

<http://www.indien.nu>

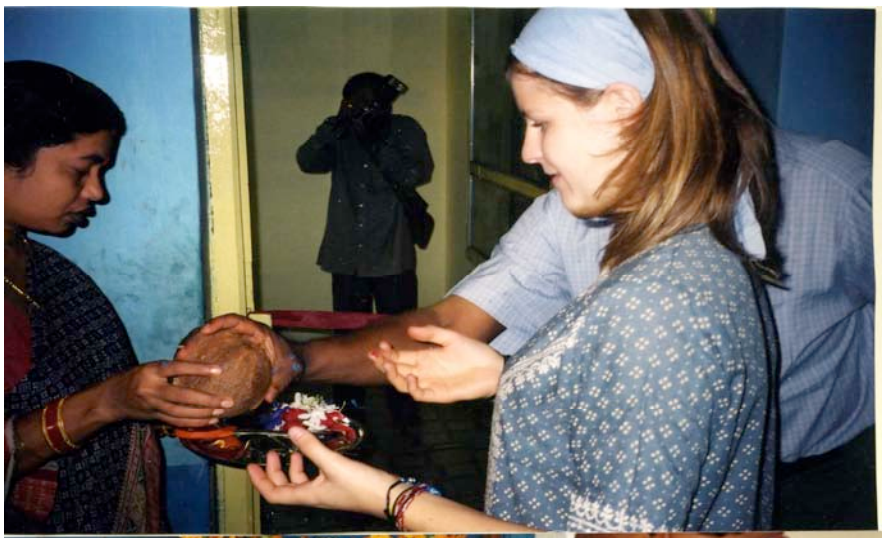
"STJÄRNOR OCH PLANETER I INDIEN"

är ämnet som fil dr **Stig Lundgren** kommer att tala om i **Svensk-Indiska Föreningen** den 20 oktober på kvällen. Föredraget kommer att handla om såväl astronomi som astrologi i Indien. Lokal är ännu ej bestämd, men kommer att meddelas SIF:s medlemmar.

Kan du de nio indiska planeterna? Om inte så har du chansen att lära dig den 20 oktober!

SVENSKA UNGDOMAR DRIVER INDISKA SKOLOR

Under samma rubrik skrev vi i Nyhetsbrev nr 3/2002 om några ungdomar vid Ek-lidens och Järla skolor i Nacka kommun som stöder inte mindre än fem skolor i Orissa. En av de drivande personerna var den då 16-åriga Lotta Murvall. Skolorna drevs med pengar som dels erhöles från SIDA, dels samlades in av ungdomarna själva genom "operation dagsverke" och liknande. Delstaten Orissa bidrog med vissa kostnader och tanken var att delstaten skulle ta över skolorna helt och hållet. Men allt detta var ju för sju år sedan - hur har det gått med projektet sedan dess?

Lotta Murvall inviger ett bibliotek med hjälp av en kokosnöt hösten 2003.

Lotta Murvall, som nu är 23 år och fortfarande lika bestämd och saklig, kommer ännu en gång till Empatums kontor för att berätta.

Nej, delstaten Orissa står bara för en del av kostnaderna, vi samlar fortfarande in pengar i Sverige. Det är faktiskt inga större problem. Projektet är välkänt i Nacka.

Vi håller även föreläsningar i skolor och liknande. En fråga som vi får nu är varför man skall samla in pengar till Indien, som är ett så framgångsrikt land med IT och allting och som köper västerländska företag. Där ser man hur bilden av Indien har förändrats!

Vi har även startat två bibliotek. Vi fick pengar till böcker av bl.a. Exlibris Bokhandel och av privata donatorer. De flesta böcker köptes lokalt i Indien, både på engelska, hindi och oriya. Men vi skaffade också en del västerländsk litteratur som vi tyckte att de borde ha. Bl.a. Pippi Långstrump-böckerna på engelska.

I den förra artikeln nämndes att man även lånade ut pengar till eleverna så att de kunde starta egna företag. Men det gick trögt med återbetalningarna, så vi gjorde en paus och gjorde om reglerna. Nu har vi precis startat igen. Vi är mycket noga med att även flickorna skall få låna pengar. Detta väckte i början en viss förvåning men inga direkta protester. De nya reglerna påminner lite om Grameen Bank, med kollektivt ansvar för lånen och liknande.

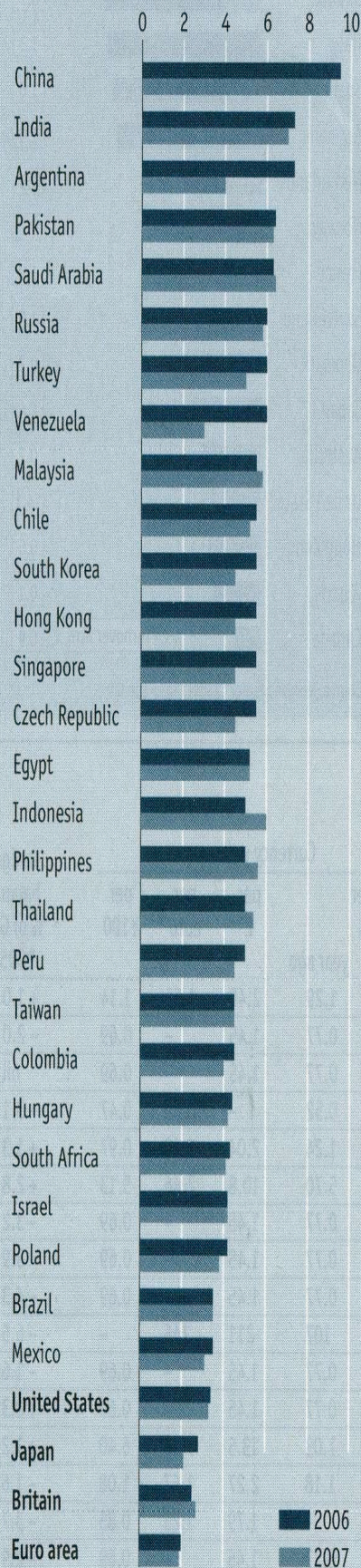
Men projektet fortsätter och skolorna och biblioteken fungerar, konstaterar Lotta Murvall.

Men Lotta själv då? Ser hon några förändringar i Orissa? Nja, hon har faktiskt inte varit i Indien på fem år. Det är hög tid att resa dit igen. Hon har tills nyligen arbetat som produktionsassistent på Fotografiska Muséet, där hon bl.a. ledde projektet David Lapachelles fotoutställning i Stockholm. Hon har också pluggat statsvetenskap och teater. Nu studerar hon ekonomi vid Stockholms Handelshögskola.

TILLVÄXTEN

för ett urval tillväxtländer.
Ur tidskriften Economist

% increase on a year earlier

Source: IMF

Bokrecension

Billions of Entrepreneurs. How China and India Are Reshaping Their Futures and Yours. Av Tarun Khanna. Harvard Business School Press, 2007. ISBN 978-1-4221-0383-8.

Denna bok på 351 sidor blev mycket omskriven då den gavs ut. Egentligen är det lite svårt att förstå varför. Den jämför Indien och Kina, två länder som båda håller på att transformera sina ekonomier. I båda länderna har man "släppt loss" millioner små entreprenörer. Författaren anser att både indier och kineser har en naturlig, kulturellt betingad, fallenhet för att göra affärer och driva företag. Där upphör likheterna. Indien är en demokrati, reformer och stora projekt bromsas av olika särintressen. I Kina kör man över alla som står i vägen när beslutet väl är fattat. Besluten fattas i regel snabbare i Kina, där beslutet fattas i små slutna sällskap. I Indien fattas besluten i öppna församlingar enligt demokratiska spelregler. Ett exempel som inte nämns i boken är när Kina skulle bygga ett kraftverk med tillhörande förädämning i en av Tibets heliga sjöar. Plötsligt omringas hela sjön av militär som spärrar av området runt omkring. Efter ett halvår börjar en omfattande schakt- och byggverksamhet innanför avspärningarna. Först då får lokalbefolkningen och omvärlden reda på vad som är på gång. Tänk om man hade gjort likadant då man byggde Narmadadammarna - eller Öresundsbron?

Man får också reda på att det privata företagen i Kina inte är så privata. Pappar i kommunistpartiet sitter ofta i styrelserna samt är aktieägare. Detta är absolut nödvändigt för att företaget skall lyckas. Författaren påpekar att det finansiella systemet i Kina är betydligt mer utvecklade, korrupt och instabilt än i Indien, och att aktiebörserna i Indien i stort sett uppfyller normala västerländska krav på insyn och reglering, i motsats till i Kina. Författaren drar också en lans för privatsjukhusen i Indien och den s.k. medicinska turismen. Detta har medfört att indiska läkare återvänder till Indien resp stannar i landet, övar upp sin förmåga, samt möjliggör för privatsjukhusen att ge gratis vård åt de fattiga.

Boken är bra, men innehåller inte så mycket nytt. Tidvis är den ett utmärkt alternativ till sömnpiller.

Vanlig fråga:

HUR MÅNGA INDIER FINNS DET EGENTLIGEN?

Hur många indier finns det i Sverige? En fråga vi ofta får. Enligt Migrationsverket finns det cirka 18 000 indier i Sverige. Det är svårt att uppskatta hur många personer som har indiskt etnicitet, eftersom många som invandrar har medborgarskap i andra länder än Indien, ofta Storbritannien och USA.

De flesta indier har valt att bosätta sig i de större städerna, framförallt i Stockholm med kringliggande kommuner.

Indierna i Sverige är en ganska heterogen folkgrupp och präglas av samma mångfald som utmärker Indien självt. Att man talar olika språk gör att det först och främst blir språkliga grupperingar som urskiljs, men även religion spelar en stor roll. Majoriteten av indier i Sverige är hinduer, därefter kommer sikher medan muslimer och kristna indier är relativt fåtaliga. De tre största språkgrupperna i Sverige är hindi, punjabi och bengali.

Kontakter mellan Indien och Sverige har funnits i ett par hundra år men dessa har främst rört sig inom missionens eller handelns område. De har inte nämnvärt påverkat den indiska flyttningen till Sverige.

Ett fåtal indier har kommit till Sverige genom svenska kyrkliga samfund för att studera, men de flesta har återvänt när studierna avslutas. Först under 1970- och 1980-talen har en egentlig inflyttning skett, och år 1988 fanns i Sverige 1 540 indiska medborgare bosatta mot 492 år 1970.

En särskild kategori indiska invandrare är alla de adoptivbarn som kommit till Sverige. Omfattning torde framgå om man jämför med att av 7 000 personer bosatta i Sverige som har Indien som födelse land har endast 20 procent indiskt medborgarskap. Mellan åren 1981 och 1988 har omkring femhundra personer årligen erhållit svenskt medborgarskap. En mycket stor del av dem torde vara adoptivbarn.

Indier i Sverige har varit en ganska obemärkt grupp som inte låtit tala om sig mycket. Man har till det yttre anpassat sig till svenska förhållanden medan man behållit sin kulturella särart inom familjerna.

"INDISK SÖNDAG"

Exklusivt gästspel från Assam: Anita Sharma är en av Indiens ledande utövare av den klassiska dansformen Satriya. En dans med religiöst ursprung från det medeltida Assams Vaishnavatraditioner.

Tabla & blues. För första gången på en svensk scen: Coste Apetrea spelar gitarr med tablamästaren Suranjana Ghosh.

"Indian tabla orchestra". Pakawajmästaren från Västbengalen Kishore Ghosh och fem svenska tablaspelare framför en suggestiv och rytmiskt varierad komposition där indiska trummor är i centrum.

Dokumentärfilmen **"En resa till Västbengalen"** – av Jonas Landahl. Nedslag i megastaden Calcuttas myllrande gatuliv och en musikaliskt varierad buffé, från dholaktrummande till bengalisk smörsångare. Vi får se akrobatiska yogaställningar utförda av tioåringar, upplever ett ljud- och färgspråkande firande av guden Kali och möter en baulsångare som underhåller på North Bengal Express.

Entré: 150 kr. Stud: 100 kr. Medlemmar i Svensk-Indiska Föreningen 125 kr.

Plats: Musikmuséet, Sibyllegatan 2, Stockholm

Tid: Söndagen den 30 november, kl 14.00.

KARMA

Nästan alla svenskar vet - åtminstone vagt - vad karma är: framtida vedergällning eller belöning för onda eller goda gärningar.

Men det finns en missuppfattning om karma som är ovanligt seg, och som dessvärre även finns hos ungdomar:

Om man ser en fattig eller en sjuk eller någon som har det svårt så behöver man inte hjälpa henne eftersom det är hennes eget fel. Hon har begått onda gärningar i sitt tidigare liv och har sig själv att skylla.

Detta sett att beskriva karma har Nyhetsbrevets redaktör aldrig hört från en hindu. Han har faktiskt bara hört det från västerlänningar samt läst det i skolböcker, missionärlitteratur m.m.

Hinduismen är ingen standardiserad religion där det finns ett fastställt och auktoriserat sätt att uppfatta saker. Synen på karma skiljer sig mellan olika riktningar inom hinduismen, samt mellan olika individer. Likaså är uppfattningen om karma annorlunda inom de övriga indiska religionerna (buddhism, sikhism och jainism). Men för oss torde likheterna vara betydligt mer påfallande än skillnaderna.

Karma är en process som hela tiden pågår - ungefär som ämnesomläggningen i kroppen. Man skapar hela tiden sin personlighet, sitt handlingsmönster och kan därigenom påverka sin framtid. På samma sätt är ens nuvarande situation delvis skapad av en själv. Men det tillkommer naturligtvis yttre omständigheter som vi inte kan råda över.

I den yttersta analysen är karma en mental process. Detta betonas starkast inom buddhismen, men också av många hinduer. Att minska sitt ego, att känna samhörighet med andra levande varelser, att vara generös, är ett viktigt sätt att utveckla sig själv. Men samhörighetsaspekten är viktig, man skall hjälpa andra för deras skull. Annars kan även det bli en egoistisk handling. Det är därför som Krishna framhåller i Bhagavadgita att man aldrig skall göra anspråk på sina handlingars resultat ("titta på mig, det var jag som gjorde det!").

En utmärkt redogörelse för karma inom hinduismen får man i Pandit Rajmani

E-post:

INTE LÄTT VARA MODERN

Gamla vanor sitter i. Nyhetsbrevets redaktör minns hur det var på 1950-talet. Då var telefonen fortfarande någonting nytt för många människor. Så när man flyttade meddelade man sin nya postadress, men inte det nya telefonnumret. I Indien är det fortfarande lite nytt att man kan ringa automatiskt över hela landet. Alltså ser man fortfarande på visitkort och även i annonser att telefonnummer anges utan riktnummer.

I Sverige är e-post nytt. Många svenskar har fortfarande teknikångest inför e-post och vägrar använda det. Men även de som använder det förstår inte att man måste informera sina kontakter när man får en ny e-postadress.

Nyhetsbrevet går ut i drygt 1.500 ex, på utskicket om Svensk-Indiska Föreningens Diwali-fest fick vi 37 retur. Detta händer vid varje utskick av Nyhetsbrevet. Vi noterar dessa adresser, och om samma sak händer med samma adress vid nästa utskick så stryks den. Vi skickar inte längre ut några snigelbrev till dem vars e-postadresser inte fungerar.

När vi förr skickade ut snigelbrev till varje e-postmottagare vars adress krånglade blev reaktionen "Adressen ändrades för tre månader sedan. Ojdå, jaha, jag kanske borde meddelat..." Kanske? Ett annat svar är att vederbörande tror att operatören skall meddela alla att adressen ändrats. Alla som skickar e-post vet hur felmeddelandena ser ut. Handen på hjärtat, hur ofta har det hänt att en operatör har skickat information om någons nya adress? Nej, just det: Aldrig!

Vi skrev i ett tidigare Nyhetsbrev att man så småningom lär sig att utläsa en del genom att bara se adressen. Detta orsakade en del rabalder bland läsarna. Samma sak är det med e-postadresser. Det är vissa adresser som ofta krånglar. Dit hör SIDA, Utrikesdepartementet och Ericsson.

Sedan finns det de som klagar över att de inte har fått ett visst utskick eller "jag har inte fått någonting på ett år!" Vid kontroll finns de i vår lista och adressen är korrekt. Här finns det några standardförklaringar: 1. Vederbörande har fått utskick men har inte uppmärksammat det alternativt glömt bort det. 2. Vederbörande har inte tittat på sin e-post under en längre tid. 3. Hotmail och Yahoo slänger bifogade dokument och ibland även själva brevet efter en viss - ibland ganska kort - tid.

Den idealiske e-postmottagaren

- har inte yahoo, hotmail eller andra gratisadresser.
- tittar på sin e-post åtminstone varannan dag. Har hon yahoo eller hotmail måste hon titta minst två gånger om dagen.
- uppmärksammar och kommer ihåg vilka utskick som mottagits.
- meddelar av sig själv när adressen av någon anledning ändras.

E-post är som så ofta är fallet med teknik: den är bra men man måste veta hur man skall hantera den.

Trigunait's bok *From Death to Birth*, (ISBN0-89389-147-9) som recenserades i Nyhetsbrev 5/2005. Han vänder sig mot den ovan beskrivna missuppfattningen av karma, likaså mot att karma skulle vara likställt med ett öde. Pandit Trigunait framhåller, och ger exempel på, människor som har lyckats förändra sin karma - eller "förändra sin situation" som vi i väst skulle säga. Han sticker

inte under stol med att uppfattningen av karma som ödestro finns i Indien. Det finns en tendens till fatalism i alla kulturer, både i öst och i väst

Detta nummer av Nyhetsbrevet, som endast distribueras via e-post, ges ut till 1.491 mottagare. Därtill kommer de som själva letar upp Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.